

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/128/2017
Identifikačné číslo spisu:	8510202088
Dátum vydania rozhodnutia:	29.11.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8510202088.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne GREVA Investment, s.r.o., so sídlom v Košútoch 553, IČO: 36 793 914, zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Belovičom, so sídlom v Šali, Hollého 1854/9, proti žalovanej P. P. Q., bývajúcej v X. zastúpenej advokátkou JUDr. Katarínou Kapčákovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Kúpeľná 1/A, o zaplatenie 20 085,85 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp.zn. 4C/72/2010, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 31. mája 2016 sp.zn. 12Co/140/2014, 12Co/141/2014 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a

Žalobkyni priznáva náhradu trov dovolacieho konania voči žalovanej v celom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 24. júna 2014 č.k. 4C/72/2010-525 uložil žalovanej povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 4 478,41 €, pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia vo výške 3 264,55 € a z náhrady súdneho poplatku a hotových výdavkov vo výške 1 213,86 €, do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu 17. mája 2010 voči žalovanej domáhala zaplatenia sumy 20 085,85 € titulom nezaplatenej ceny zo Zmluvy o dielo z 25. júna 2008 za výstavbu rodinného domu typu „W.“ v komplexe G. pri dojednanej cene 3 200 000 Sk. Okresný súd Stará Ľubovňa rozsudkom z 24. októbra 2012 č.k. 4C/72/2010-337 rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 19 320,02 € s príslušenstvom. V časti zaplatenia 367,51 € konanie zastavil a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť uhradiť žalobkyni trovy konania vo výške 88,4 %, ktoré budú vyčíslené po právoplatnosti tohto rozsudku. Na odvolanie žalovanej proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie Krajský súd v Prešove rozsudkom z 27. marca 2014 sp.zn. 12Co/47/2013 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni 19 320,02 € s príslušenstvom ako vecne správny, vo výroku o trovách konania ho zmenil tak, že žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 75,63 % preukázaných trov; žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V súvislosti so samotným rozhodnutím o trovách konania súd prvej

inštancie uviedol, že o náhrade trov konania medzi stranami sporu (účastníkmi konania) rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa pomeru úspechu v súdnom konaní.

2. Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. mája 2016 sp.zn. 12Co/140/2014, 12Co/141/2014 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o trovách konania podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správne a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia rozhodnutia. Na potvrdenie správnosti dodal, že okresný súd bol viazaný výrokom krajského súdu, že prisudzuje náhradu trov viac úspešnej žalobkyni v rozsahu 75,63 % preukázaných trov. Okresný súd v uznesení urobil presný výpočet náhrady trov konania. Pokiaľ žalovaná vytýkala súdu, že bolo podané dovolanie proti rozsudku krajského súdu, tak táto okolnosť nie je takým dôvodom, aby o náhrade trov konania nemohol rozhodnúť súd prvej inštancie. Keďže dovolaním je možné napadnúť len právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu (§ 236 ods. 1 O.s.p.), potom právoplatnosťou rozsudku vo veci samej je možné vyriešiť otázku platenia súdnych trov. Keďže okresný súd zachoval takýto postup, potom aj v prípade podaného dovolania je možné riešiť otázku trov strán sporu (účastníkov). Dovolací súd v prípade rozhodovania o dovolaní žalovanej rozhodne aj o trovách konania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu žalovaná podala dovolanie a navrhla napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dôvodila, že dovolanie je prípustné v zmysle § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP. Namietala, že bolo porušené jej právo na spravodlivý proces tým, že odôvodnenia rozhodnutí súdov nižšej inštancie sú účelové, nespravodlivé a nezodpovedajú skutkovému stavu. Ďalej namietala, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je dostatočne odôvodnené s poukazom na § 157 ods. 2 O.s.p. Mala za to, že v predmetnom konaní súdy nižšej inštancie svojvoľne rozhodli v jej neprospech a svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnili, pričom ich rozhodnutia sú v rozpore s platnou legislatívou a s dobrými mravmi, pretože ju poškodzujú ako účastníka konania. Okrem iného mala za to, že rozhodnutia súdov nižšej inštancie v danom konaní sú v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou súdov a spočívajú v nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na úspešnosti žalobkyne v konaní, ktoré bolo podľa nej účelové a nezodpovedalo skutkovému stavu veci, s ktorým sa odvolací súd stotožnil a v dôsledku toho ho možno považovať aj za nezákonné. Vzhľadom na okolnosti prípadu a skutkový stav veci nie je spravodlivé od nej žiadať, aby nahradila trovy konania na základe nezákonného rozhodnutia, pretože podaním žaloby zo strany žalobkyne a neskorším podaním návrhu na exekúciu nešlo o účelné uplatňovanie jej práva, ale pokračovanie v jej nezákonnom konaní. Záverom podrobne opísala obsah podaného dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2014 sp.zn. 12Co/47/2013, uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 27. marca 2014 sp.zn. 12Co/48/2013 a rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa z 24. októbra 2012 č.k. 4C/72/2010-337.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k podanému dovolaniu navrhla dovolanie odmietnuť z dôvodu jeho neprípustnosti a zároveň navrhla, aby dovolací súd zaviazal žalovanú na náhradu trov dovolacieho konania a trov právneho zastúpenia. Uviedla, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. V danom prípade nie je dovolanie voči napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu podľa § 420 CSP prípustné. Rozhodnutie odvolacieho súdu o odvolaní proti uzneseniu o nároku na náhradu trov konania je z prípustnosti dovolania vylúčené s poukazom na ustanovenie § 421 ods. 2 CSP. Ak dovolateľka tvrdí, že dovolanie je prípustné podľa § 420 CSP, je povinná konkrétne uviesť, v čom spočíva vada konania (ale nie argumentáciou smerom k rozhodnutiu vo veci samej, ale smerom k napadnutému rozhodnutiu o náhrade trov konania), v dôsledku ktorej došlo k takému významnému zásahu do jej procesných práv, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP), skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom

(§ 419 CSP).

6. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

10. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (por. § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

12. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných vád, ktoré sú vymenované v § 420 písm. a/ až f/ CSP. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

13. V danom prípade dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP a napadla ním

uznesenie, ktorým odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania. Vecou samou nie je rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania (o náhrade trov konania) a ani konečným rozhodnutím vo veci samej (viď publikáciu Civilný sporový poriadok, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1354 a 1355). Prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP preto nemožno vyvodiť.

14. Žalovaná prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP a zároveň z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, t.j. namieta nesprávne právne posúdenie. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, alebo ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, no v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP.

15. Odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania (§ 357 písm. m/ CSP).

16. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu o trovách konania, ktorú dovolateľka vyvodzuje z § 421 ods. 1 CSP, je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP. Aj Ústavný súd Slovenskej republiky zastáva názor, že podľa CSP nie je prípustné dovolanie proti uzneseniu o trovách konania (porovnaj bod 27. jeho uznesenia z 8. februára 2017 sp.zn. I. ÚS 56/2017).

17. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej podľa § 420 CSP a podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ CSP prípustné nie je, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

18. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.